

Hoi,

Deze week is het bij ons thuis best spannend. Hij doet alsof het hem allemaal niks kan schelen, maar ik ken hem langer dan vandaag. Gisteren zat hij aan tafel met een potlood in zijn hand te tikken, helemaal in gedachten verzonken. Toen ik vroeg wat er was, zei hij zachtjes: "Wat als ik het niet goed doe?" En opeens zag hij er helemaal niet meer zo stoer uit.

Maar vandaag gebeurde er iets waardoor hij weer een beetje ontspande. Zijn juf had namelijk met de hele klas gepraat over de Doorstroomtoets. Ze zei dat het normaal is om het spannend te vinden, maar dat de toets niet bepaalt wie je bent of hoe slim je bent. Ze legde uit dat het schooladvies veel belangrijker is, omdat dat gebaseerd is op alles wat je het hele jaar hebt laten zien: hoe je werkt, hoe je leert, hoe je groeit. "De toets is maar één puzzelstukje," zei ze. "Jij bent de hele puzzel."

Mijn broer vertelde dat toen hij thuiskwam. Je kon gewoon zien dat hij opgelucht was. Niet omdat de toets ineens makkelijk werd, maar omdat hij wist dat hij niet kon 'falen'. Dat het belangrijkste is dat je op een school terechtkomt die bij je past, waar je kunt leren op jouw manier.

Ik hoop dat het goed gaat deze week. Maar eigenlijk... ik weet zeker dat het goedkomt. Want zoals zijn juf zei: het belangrijkste is dat je op de juiste plek terechtkomt. En niet dat je perfect bent.

Groetjes,

Melle.